

Rapportage Wmo 2014

INHOUD

- 1. Leeswijzer**
- 2. Horizontale verantwoording 2014**
- 3. Resultaten**
 - 3.1. Prestatiegegevens Wmo**
 - 3.2. Het Sociaal Loket**
 - 3.3. Klanttevredenheidsonderzoek Wmo**
 - 3.4. Overige acties**
 - 3.5. Conclusie**
- 4. Vooruitblik horizontale verantwoording Wmo 2015**

1. Leeswijzer

In het kader van de Wmo 2007 is de gemeente verplicht om jaarlijks verantwoording af te leggen over haar beleid aan burgers en cliënten en daarover te publiceren; de horizontale verantwoording. In de rapportage Wmo-benchmark 2014 wordt verantwoording afgelegd over 2013. Met deze rapportage blikken we voor de laatste keer terug op de Wmo in de vorm die gold voor 1 januari 2015.

Deze rapportage is als volgt opgebouwd;

- Toelichting op de verplichtingen van de horizontale verantwoording en hoe de gemeente Houten in 2014 daaraan voldoet
- De Wmo resultaten aan de hand van de prestatiegegevens
- Het klanttevredenheidsonderzoek naar de dienstverlening Wmo
- Acties die zijn ingezet naar aanleiding van de vorige benchmark
- Een vooruitblik op 2015

2. Horizontale verantwoording 2014

Bij de horizontale verantwoording (artikel 9 Wmo 2007) moet worden voldaan aan de volgende verplichtingen:

- a. Het aanleveren van gegevens over de prestaties aan onderzoeksbureau SGBO, dat door het ministerie van VWS is aangewezen om alle gegevens van gemeenten te verzamelen en hierover jaarlijks te publiceren.
- b. Uitkomsten publiceren van onderzoek naar de tevredenheid van cliënten over de uitvoering van de wet.

Ad a.

Het aanleveren van gegevens kan op twee manieren plaats vinden:

- De uitgebreidere methode door deel te nemen aan een landelijke benchmark uitgevoerd door SGBO;
- De beknoptere methode door het beantwoorden van 19 prestatievragen door de gemeente (een selectie van de totale vragenlijst voor de benchmark).

In 2012 is besloten dat Houten in de even jaren de beknoptere gegevens rechtstreeks aan het Rijk levert. Tot 2012 heeft de gemeente Houten jaarlijks deelgenomen aan de uitgebreide landelijke benchmark Wmo. De uitkomsten waren steeds positief en lieten een bovengemiddelde score zien. Omdat de kosten van de benchmark niet meer binnen de begroting pasten en omdat de positieve scores de afgelopen jaren nauwelijks van elkaar verschilden, is ervoor gekozen de uitgebreide benchmark tweejaarlijks te doen.

In 2014 zijn net als in 2012 de beknoptere gegevens rechtstreeks aan het Rijk geleverd. Deze rapportage is dan ook beperkter dan de vorige rapportage in 2013.

Ad b.

De cliënttevredenheidsonderzoeken kunnen jaarlijks op een andere doelgroep binnen het brede terrein van de Wmo worden gericht. De gemeente kan hierin zelf een keuze maken. In 2014 is een onderzoek uitgevoerd onder cliënten van het Sociaal Loket. Gevraagd is naar de tevredenheid over de dienstverlening en de ervaringen met het keukentafelgesprek.

De afgelopen jaren zijn de volgende klanttevredenheidsonderzoeken in Houten uitgevoerd:

2014	een onderzoek onder cliënten van het Sociaal Loket (keukentafelgesprekken)
2013	een onderzoek onder gebruikers van Wmo-voorzieningen
2012	een onderzoek onder burgerpanel naar de dienstverlening Wmo

2011	een onderzoek onder ouderen en jongeren (van Houten & Co)
2010	een onderzoek onder gebruikers van individuele verstrekkingen
2009	een onderzoek onder de cliënten van het Wmo-loket

De prestatiegegevens van de Wmo over 2013 zijn gepubliceerd op www.artikel9wmo.nl en zijn voor iedereen te raadplegen. Het klanttevredenheidsonderzoek wordt gepubliceerd op www.houten.nl.

3. Resultaten

3.1. Prestatiegegevens Wmo

In 2014 zijn de beknoptere gegevens aan het Rijk geleverd. De prestatiegegevens die hier worden gepresenteerd hebben betrekking op de situatie in 2013. De gegevens zijn gebaseerd op 19 prestatievragen, die ook onderdeel uitmaken van de uitgebreide landelijke benchmark. Omdat Houten in 2014 niet heeft meegedaan met de landelijke benchmark, kunnen we geen uitspraken doen over de Houtense situatie ten opzichte van landelijke benchmark gegevens.

We hebben de ontwikkeling van de scores op de 19 basisvragen (zie bijlage) sinds 2007 bekeken en voor de prestatiegegevens over 2013 een vergelijking gemaakt met de Lekstroom gemeenten: Nieuwegein en IJsselstein. Een vergelijking met alle lekstroomgemeenten is niet mogelijk. Lopik en Vianen hebben deze vragenlijst niet ingevuld. Op basis hiervan kan alleen op hoofdlijnen worden aangegeven hoe de gemeente Houten er voor staat op het gebied van de Wmo.

De antwoorden op de 19 prestatievragen verschillen nauwelijks ten opzichte van voorgaande jaren. De vragen gaan onder andere over: de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning, de activiteiten die de gemeente onderneemt om het sociale klimaat en de leefbaarheid in wijken te bevorderen en de faciliteiten die de gemeente biedt bij opvoedondersteuning of cliëntondersteuning.

De volgende zaken vallen op:

- In 2013 heeft de gemeente de inwoners ten opzichte van voorgaande jaren nog intensiever betrokken bij het Wmo-beleid. Op alle prestatievelden worden Houtenaren nu geregeld betrokken (2 tot 3 keer per jaar) en op prestatieveld 3 (burgers, cliënten en maatschappelijke organisaties) vaak: 4 maal per jaar of meer, terwijl dit in 2012 nog nauwelijks was. Er zijn interviews en groeps gesprekken gevoerd met cliënten met AWBZ-zorg. Deze informatie is gebruikt voor de inkoop van de zorg. (vraag 3).
- Houten betreft op verschillende manieren bewoners en organisaties bij het Wmo-beleid. De Wmo-raad wordt betrokken bij alle beleidsontwikkelingen. In Houten wordt alleen niet gewerkt met wijkplatforms of wijk- en buurttraden. Op dit onderdeel scoort Houten lager in vergelijking met IJsselstein en Nieuwegein (vraag 4).
- In 2013 heeft de gemeente in vergelijking met voorgaande jaren meer aandacht besteed aan het bevorderen van (vrijwillig) buurtbeheer en buurttoezicht van buurten. (vraag 5).
- Houten heeft in vergelijking met de regiogemeenten Nieuwegein en IJsselstein een breder aanbod aan diensten die worden aangeboden in het gemeentelijk Wmo-loket. In 2013 is het Sociaal loket van start gegaan en is het Wmo-loket aangevuld met andere diensten o.a. een infosprekkuur van vrijwilligersorganisaties en een spreekuur schuldhulpverlening en inkomensondersteuning. (vraag 7).
- De gemeente Houten biedt veel faciliteiten en ondersteuning aan mantelzorgers en vrijwilligers zoals bijvoorbeeld respijtzorg, cursussen en begeleiding. Houten biedt geen

kinderopvang, kortingspassen of vrijstelling sollicitatieplicht aan mantelzorgers en vrijwilligers. Houten verschilt hierin overigens niet van de andere Lekstroom gemeenten. (vraag 9 en 10);

- De hulp bij het huishouden kan nog meer afgestemd worden op de zorgfuncties in het kader van de AWBZ. Nieuwegein en IJsselstein hebben meer afstemming met aanbieders hierover. De inkoop van de zorg (begeleiding en jeugdzorg) die overkomt naar de gemeenten in 2015 is samen met de regio Lekstroom uitgevoerd. Het afstemmen van de zorgfuncties en de kwaliteit van de aangeboden zorg is een belangrijk speerpunt voor de komende jaren (vraag 11);
- De uitgaven per inwoner uitgegeven aan de uitvoering van de Wmo is op drie van de vier functies lager dan in IJsselstein en Nieuwegein (vraag 19)

3.2. Het Sociaal Loket

Op 1 mei 2013 is het Sociaal loket Houten van start gegaan. In het Sociaal Loket werkt de gemeente samen met maatschappelijke partners, waaronder Werk en Inkomen Lekstroom (WIL), MEE en vrijwilligersorganisaties. Het Sociaal Loket is het Wmo-loket van Houten en fungeert tevens als lokale toegang voor Werk en Inkomen Lekstroom.

In 2013 is gewerkt aan de deskundigheidbevordering van de medewerkers van het Sociaal Loket in samenwerking met maatschappelijke partners. De consultants van het Sociaal Loket zijn geschoold in vraagverheldering. Daarvoor is de methodiek van de Kanteling gekozen waarbij uit wordt gegaan van de eigen kracht en regie van de individuele burger en waarbij gebruik wordt gemaakt van de burgerkracht in de samenleving zodat niet altijd een beroep hoeft te worden gedaan op dure voorzieningen maar ook gekeken wordt naar eigen oplossingen of oplossingen in de omgeving.

Gekantelde werkwijze

De gekantelde werkwijze houdt in dat gemeenten inwoners helpen om zo lang mogelijk zelfstandig te blijven wonen en te participeren, ondanks beperkingen. Bij deze werkwijze voeren de medewerkers van het Sociaal Loket naar aanleiding van een melding een breed gesprek met de betreffende inwoner. Het doel van dit gesprek is om een breed beeld te krijgen van de persoonlijke situatie van de inwoner waarbij meerdere levensdomeinen (wonen, sociale contacten, gezondheid, participatie en dergelijke) worden besproken om te kijken of de inwoner verder hulp of ondersteuning nodig heeft. Er wordt daarbij ook gekeken naar datgene wat de inwoner zelf kan bijdragen aan oplossingen en naar datgene wat de omgeving daaraan kan bijdragen in de vorm van informele en algemene voorzieningen.

Zowel voor inwoners die een beroep doen op de gemeente voor ondersteuning als voor de medewerkers van het Sociaal Loket is dit een nieuwe manier van werken. Voor inwoners betekent de gekantelde werkwijze dat een aanvraag van een voorziening niet zonder meer wordt toegewezen. Eerst wordt breed gekeken naar hun persoonlijke situatie. Van medewerkers vraagt deze werkwijze ontwikkeling van gespreksvaardigheden, een goede kennis van de sociale kaart van Houten en goede mensenkennis. De kanteling is een groeiproces dat de gemeente goed in de steigers heeft gezet en dat vanaf nu verder zal worden ontwikkeld en verbeterd.

3.3. Klanttevredenheidsonderzoek Wmo: keukentafelgesprekken Sociaal Loket

In 2014 is door bureau Companen in opdracht van de gemeente Houten onderzoek gedaan naar de tevredenheid en ervaringen van Wmo-cliënten met het keukentafelgesprek. Vanaf januari 2014 is met alle nieuwe Wmo-cliënten een keukentafelgesprek gevoerd. Bij het keukentafelgesprek is gebruik gemaakt van een uitgebreide methode van vraagverheldering waarin de 11 levensdomeinen van de zelfredzaamheidsmatrix zijn opgenomen. De gemeente is benieuwd hoe de mensen deze brede vraagverheldering bij keukentafelgesprekken ervaren. Met deze informatie kan de gemeente haar dienstverlening verbeteren.

Voor het onderzoek zijn 50 telefonische interviews afgenomen onder Wmo-cliënten die in de eerste helft van 2014 een keukentafelgesprek thuis hebben gehad. De respondenten uit het onderzoek zijn bevraagd naar:

- Tevredenheid met het huisbezoek of keukentafelgesprek;
- Tevredenheid met de oplossing/ondersteuning;
- Effecten van de voorziening;
- Bekendheid met en effecten van basisvoorzieningen;
- Ontvangen van informele hulp en ondersteuning.

Het gesprek; grote tevredenheid over gesprek

Uit het onderzoek komt naar voren dat de cliënten uit het onderzoek in zijn algemeenheid positief zijn over het keukentafelgesprek. De meeste respondenten (bijna 90%) vinden het een goede zaak dat een consulent voor een gesprek bij mensen thuis langs komt. Bijna viervijfde (78%) vindt het goed dat tijdens het gesprek aandacht wordt geschonken aan wat de cliënt nog zelf kan (eigen kracht) en dat gekeken wordt wat de omgeving (informele hulp) kan betekenen met betrekking tot de hulpvraag. Veruit de meeste respondenten geven uiteindelijk aan dat zij een goed gesprek hebben gehad (78%). Daarbij worden de bejegening (82% tevreden) en de deskundigheid (64% tevreden) van de consulent gewaardeerd.

De oplossing voor de hulpvraag

In het eerste half jaar van 2014 is er voor gekozen om met alle nieuwe Wmo-cliënten een keukentafelgesprek thuis te voeren. De cliënten uit het onderzoek waarmee een gesprek is gevoerd kwamen bij het Sociaal Loket omdat ze problemen ervaren met vervoer (op korte afstand 42% en/ of 24% op lange afstand). Daarnaast zijn belemmeringen in huis (26%), het huishouden (22%) en/of ziekte (20%) een reden om bij het Sociaal Loket aan te kloppen. De meeste respondenten kwamen voor een Wmo-vervoerspas of hulp bij het huishouden.

In het onderzoek is gevraagd of er een oplossing of passende ondersteuning is gevonden voor de hulpvraag. 42% van de respondenten geeft aan dat er een oplossing of passende ondersteuning is gevonden voor de hulpvraag waarmee zij bij het Sociaal Loket kwamen. Bij 24% was de aanvraag nog in behandeling.

In de beleving van 32% van de respondenten is er echter geen oplossing gevonden. Deze respondenten hebben niet gekregen wat zij graag wensten of verwachtten. Het verwachtingspatroon van de hulpvragers lijkt daarmee nog onvoldoende aan te sluiten op de nieuwe werkelijkheid, waarin de gemeente minder snel over gaat tot verstrekking van een voorziening en ook kijkt naar andere oplossingen, veelal binnen de eigen mogelijkheden van de cliënt.

Is er in de ogen van een cliënt een oplossing gevonden, dan is het effect van de geboden oplossing (ondersteuning) groot. Ruim twee derde (67%) van de respondenten is van mening dat de oplossing die uit het gesprek kwam, toereikend is voor de hulpvraag waarmee zij bij het Sociaal Loket aankloppen. De meeste respondenten zijn van mening dat de geboden oplossing bijdraagt aan het zelfstandig blijven functioneren in de samenleving en hen helpt bij het zelfstandig blijven wonen.

Basisvoorzieningen

De respondenten weten over het algemeen goed waar zij terecht kunnen voor voorzieningen rondom activiteiten, gezelligheid en ontmoeting. Ruim 80% van de respondenten geeft aan bekend te zijn met de basisvoorzieningen rondom activiteiten, gezelligheid en ontmoeting en ongeveer 28% maakt hier ook gebruik van. Een kwart (24%) van de respondenten mist bepaalde voorzieningen in de gemeente. Voorzieningen rondom ontmoeting werden daarbij vaak genoemd: zoals bijvoorbeeld een discussiegroep, inloopmiddagen in woonzorgcentra, activiteiten en voorzieningen om ouderen in beweging te houden. Opvallend genoeg worden veelal voorzieningen genoemd die in de gemeente Houten wel aangeboden worden. Hieruit blijkt toch dat er onvoldoende bekendheid is met het aanbod aan voorzieningen.

Informele hulp en ondersteuning

De meeste respondenten (88%) ontvangen hulp en/of ondersteuning van iemand uit hun eigen omgeving of van een vrijwilliger. Eén op de zeven respondenten (14%) ontvangt meer informele ondersteuning sinds het keukentafelgesprek dat zij met de consulent van het Sociaal Loket hadden. Dat betekent dat het keukentafelgesprek een deel van de mensen helpt bij het inzetten van hun netwerk.

Aanbevelingen

De aanbevelingen uit het onderzoek zijn met name gericht op het verbeteren van de communicatie rondom het keukentafelgesprek en het verkorten van de termijnen binnen het proces van melding, onderzoek en arrangement. De aanbevelingen uit het onderzoek worden gebruikt om de dienstverlening te verbeteren. Aan een aantal van deze aanbevelingen komt de gemeente binnenkort tegemoet door maatregelen die op stapel staan of zelfs al worden uitgevoerd. Dit wordt hieronder aangegeven.

Uit het onderzoek blijkt dat de Wmo-cliënten die een uitgebreid gesprek thuis hebben gehad nog onvoldoende goed weten wat men kan verwachten van het gesprek. Een goede informatiebrief vooraf kan daarbij helpen, maar ook in het gespreksverslag is het belangrijk om duidelijk aan te geven waarom voor een bepaalde oplossingsrichting is gekozen en om cliënten handvatten (adviezen) mee te geven over hoe zij zelf met hun situatie kunnen omgaan. Inmiddels is in het kader van de nieuwe zorgtaken van de gemeente met ingang van 2015 in de communicatie naar Houtenaren extra aandacht besteed aan de functie en werkwijze van het Sociaal Loket. Ook in de landelijke voorlichtingscampagne is veel aandacht geweest rondom het aanvragen van ondersteuning bij de gemeente.

Begin 2014 is het Sociaal loket gestart met een nieuwe methode van vraagverheldering en is er voor gekozen om in het begin met alle nieuwe cliënten een keukentafelgesprek te voeren. De resultaten van dit onderzoek laten zien dat van de eerste 80 nieuwe cliënten van 2014, de meesten gericht bleken te zijn op enkel een Wmo-voorziening, waarbij het nogal eens om een vervoersvoorziening ging. Ondertussen pakt de gemeente het anders aan en wordt met cliënten met een enkelvoudige hulpvraag een korte vraagverheldering bij het eerste contact gehouden en met cliënten waarbij sprake is van meervoudige problematiek een keukentafelgesprek gevoerd. Dit verkort de procedure voor Wmo- cliënten met een enkelvoudige hulpvraag.

Uit het onderzoek komt naar voren dat het aanbod aan algemene voorzieningen rondom activiteiten, gezelligheid en ontmoeting nog onvoldoende bekend is bij met name oudere inwoners. Het Sociaal Loket krijgt veel informatie en advies vragen. In het contact met inwoners is veel individuele aandacht en krijgen inwoners ook informatie over het aanbod aan algemene voorzieningen en welzijnsvoorzieningen. Aanvullend start de gemeente met ingang van 2015 met de Hulpwijzer; een website met alle organisaties op het gebied van zorg, dagbesteding, wonen en welzijn.

3.4. Overige acties

Beleidsparticipatie

In de benchmark van 2013 is aangegeven dat de gemeente voor de uitdaging staat om de verschillende partijen en doelgroepen bij het Wmo-beleid te betrekken. Om dit te bereiken werkt de gemeente hard aan het betrekken van alle burgers en specifieke doelgroepen bij de totstandkoming van het beleid. In 2013 is de commissie toegang gestart waarin ook vertegenwoordigers van cliënten met individuele Wmo-voorzieningen zijn opgenomen. In het najaar van 2014 zijn diverse informatieavonden georganiseerd voor verschillende doelgroepen o.a. inwoners met huishoudelijke ondersteuning en inwoners met een persoonsgebonden budget. De informatie uit deze bijeenkomsten is gebruikt bij het opstellen van het Wmo-beleidskader 2015-2018 en voor de verordeningen Wmo en Jeugdwet.

Nieuwe cliënten Wmo en Jeugdzorg

De AWBZ functie begeleiding wordt een gemeentelijke taak onder de Wmo 2015. In de Wmo krijgen we hiermee met nieuwe cliëntgroepen te maken: mensen met een verstandelijke, psychiatrische, zintuiglijke of somatische beperking en mensen met dementie.

Eind 2013 is in Houten een cliënt-analyse uitgevoerd met het doel goed inzicht te verkrijgen in de zorgvraag van de diverse groepen cliënten. Daarnaast zijn er groepsgesprekken en interviews gehouden met cliënten. Dit in het kader van de voorbereiding op de drie decentralisaties en de inkoop van zorg voor 2015.

Eén integrale toegang voor het sociale domein

In 2012 is de gemeente Houten gestart met het project "Integrale toegang Wmo". Dit project gaat over de toegang tot Wmo-voorzieningen maar ook over de toegang tot voorzieningen zoals die nu in 2015 als gevolg van de nieuwe zorgtaken onder de regie van de gemeente vallen. De gemeente Houten streeft naar één integrale toegang voor het sociale domein (Wmo, Jeugd, Werk en inkomen) in Houten. Het project betreft een ontwikkelproces dat samen met de maatschappelijke partners vorm moet krijgen. Het Sociaal Loket vervult hierbij een belangrijke sleutelrol. Het Sociaal Loket is vanaf 1 januari 2015 de lokale toegang voor de nieuwe cliënten die uit de AWBZ komen en voor cliënten in het kader van de Jeugdwet en Participatiewet.

Het sociale team

In Houten wordt in 2015 gestart met een sociaal team voor heel Houten. Dit sociale team, bestaande uit generalisten met specialistische deskundigheid op verschillende gebieden, spelen in op de ondersteuningsvraag van huishoudens met meervoudige en/of complexe vraagstukken, dichtbij de inwoners en gestoeld op de werkwijze van 1 huishouden, 1 plan, 1 contactpersoon. De leden van het sociale team bieden begeleiding aan huishoudens op de verschillende leefdomeinen. Zij zijn verantwoordelijk voor de vraagverheldering, pakken de regisseursrol op indien nodig en betrekken specialistische hulp wanneer de vraag de expertise van de generalisten te boven gaat. Zij sturen op het bevorderen van zelfregie en eigen kracht en het betrekken van het eigen netwerk. Zij maken met het huishouden het plan van aanpak.

3.5. Conclusie

Hoewel de horizontale verantwoording over 2013 minder uitgebreid is dan in voorgaande jaren kan wel worden geconcludeerd dat Houten goed blijft presteren en voldoet aan de wettelijke eisen.

In 2014 lag de focus op de voorbereiding van de decentralisaties, regionale samenwerking en de inkoop van de zorg. In dialoog met de maatschappelijke organisaties zijn in Houten diverse pilots voorbereid die in 2015 en verder hun beslag krijgen.

Belangrijke speerpunten voor de komende jaren zijn het verder inrichten van de toegang tot zorg en ondersteuning, het vernieuwen van het zorgaanbod en het ontwikkelen van preventieprogramma's om de eigen kracht en eigen ondersteuning te versterken zodat inwoners met een zorgvraag langer zelfstandig thuis kunnen blijven wonen.

4. Vooruitblik horizontale verantwoording Wmo 2015

Voor 2015 geldt geen verplichting om horizontale verantwoording af te leggen over het voorgaande jaar. De oude Wmo geldt dan niet meer en voor de Wmo 2015 is afgesproken dat de plicht van horizontale verantwoording begint in 2016.

Cliënt-ervaringsonderzoek

Gemeenten worden met de Wmo 2015 in het kader van de 'horizontale verantwoording' verplicht om jaarlijks een cliënt-ervaringsonderzoek uit te voeren onder cliënten die enige vorm van maatschappelijke ondersteuning hebben ontvangen. Dit onderzoek is bedoeld om te meten hoe burgers/cliënten de aan hen geboden maatschappelijke ondersteuning beoordelen en geeft gemeenten input voor de lokale beleidscyclus. Bij dit cliënt-ervaringsonderzoek wordt onderzocht wat de ervaringen zijn van de cliënten met de geboden ondersteuning en welk effect ze ervan hebben ondervonden wat betreft de verbetering van hun zelfredzaamheid of participatie en de wijze waarop zij zich kunnen handhaven in de samenleving. Op deze wijze worden zowel de vraag naar de resultaten van de maatschappelijke ondersteuning als de vraag naar de beleving ervan door de cliënten in één onderzoek geïntegreerd. Er komt een landelijke vragenlijst voor dit onderzoek waardoor het mogelijk is om te vergelijken met andere gemeenten. Dit cliënt-ervaringsonderzoek is vanaf 2016 verplicht en zal gaan over de ervaringen in 2015.

Landelijke monitor sociale domein

Voor de horizontale verantwoording in het sociale domein wordt een landelijke monitor ontwikkeld, de "gemeentelijke monitor sociaal domein", met daarin allerlei indicatoren op gemeente- en waar mogelijk wijkniveau. Gemeenten krijgen middels de monitor inzicht in resultaten, inzet en behaalde maatschappelijke effecten. De monitor biedt de mogelijkheid om te benchmarken en de resultaten te vergelijken met een gemeente of wijk. De gemeentelijke beleidsmonitor sociaal domein is per 1 januari 2015 operationeel en wordt doorontwikkeld in drie jaar. De eerste gegevens worden medio 2015 gepubliceerd.

De monitor wordt voor en samen met gemeenten ontwikkeld zodat:

- gemeenten kunnen signaleren en kunnen (bij)sturen, beleid kunnen (her)formuleren;
- het college van B&W de gemeenteraad en burger kan voorzien van verantwoordingsinformatie (horizontale verantwoording);
- gemeenten kunnen leren en verbeteren door prestaties te beoordelen en te vergelijken.

In 2015 zullen we de ontwikkelingen van de landelijke instrumenten om te monitoren in het sociale domein blijven volgen. Voordelen van het aansluiten bij de landelijke instrumenten is enerzijds om de kosten voor het monitoren te beperken, anderzijds omdat we zo Houten kunnen vergelijken met andere gemeenten. In 2015 zullen we bekijken wat we moeten organiseren om hieraan mee te kunnen doen.

Bijlage 1

In de Regeling maatschappelijke ondersteuning zijn de volgende prestatiegegevens opgenomen waarover de gemeenten dienen te publiceren en die gemeenten aan VWS of aan een centrale onderzoeksinstituting moeten verstrekken.

1. basisgegevens van de gemeente;
2. gegevens over de wijze waarop de gemeente werkt aan de kwaliteit van de in het kader van de wet geleverde producten en diensten;
3. gegevens over de mate waarin de gemeente de ingezetenen betreft bij de totstandkoming van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning, voor ieder in artikel 1, eerste lid, onder g, van de wet genoemd onderdeel apart aangegeven;
4. gegevens over de methoden die de gemeente toepast om de ingezetenen actief te betrekken bij de totstandkoming van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning en over de mate waarin de gemeenten deze methoden toepast;
5. gegevens over de activiteiten die de gemeente onderneemt om het sociale klimaat en de leefbaarheid in wijken en buurten te bevorderen en over de mate waarin deze activiteiten worden uitgevoerd;
6. gegevens over de faciliteiten die de gemeente biedt bij opvoedondersteuning en over hoe vaak die faciliteiten worden geboden;
7. gegevens over diensten betreffende maatschappelijke ondersteuning die worden aangeboden door middel van een gemeentelijk informatiepunt over de maatschappelijke ondersteuning;
8. gegevens over de faciliteiten die de gemeente biedt op het terrein van cliëntondersteuning;
9. gegevens over de ondersteuning of de faciliteiten die de gemeente mantelzorgers biedt en over de mate waarin die ondersteuning of die faciliteiten worden geboden;
10. gegevens over de ondersteuning of de faciliteiten die de gemeente aan vrijwilligers biedt, waarbij onderscheid gemaakt wordt tussen de ondersteuning of faciliteiten aan vrijwilligers in de zorg en die aan overige vrijwilligers;
11. gegevens over de wijze waarop en de mate waarin de gemeente de hulp bij het huishouden heeft afgestemd met zorgfuncties in het kader van de AWBZ;
12. gegevens over het soort voorzieningen waarvoor de gemeente een eigen bijdrage vraagt;
13. gegevens over de wijze waarop de gemeente het bedrag berekent dat als eigen bijdrage per persoon gevraagd wordt;
14. gegevens over de beschikbaarheid van de plaatsen in de maatschappelijke opvang of vrouwenopvang in verhouding tot de vraag er naar;
15. gegevens over de activiteiten die de gemeente (of regio waartoe de gemeente behoort) onderneemt om vrouwenopvang te bevorderen en om huiselijk geweld te voorkomen en tegen te gaan;
16. gegevens over de activiteiten die de gemeente (of regio waartoe de gemeente behoort) onderneemt om de openbare geestelijke gezondheidszorg te bevorderen en dak- en thuisloosheid tegen te gaan;
17. gegevens over de ondersteuning of de faciliteiten die de gemeente (of regio waartoe de gemeente behoort) biedt voor de maatschappelijke zorg voor verslaafden en voor de beperking van de overlast door verslaving;
18. gegevens over de activiteiten die de gemeente (of regio waartoe de gemeente behoort) onderneemt op het terrein van verslavingsbeleid;
19. gegevens over een inschatting van de uitgaven die bij de uitvoering van de wet in het voorgaande jaar zijn gemaakt.